2014. március 12., szerda • LXXII. évfolyam • 60. szám, 20 oldal • 230 forint, előfizetőknek 150 forint • www.nol.hu

NÉPSZABADSÁG

Minden második forintot elvesz és újraoszt a kormány Magyarországon

- Varga Mihály 3 százalék alatt tartja a büdzsé hiányát, de nő az adósság.
- A kabinet négy évét most gazdasági szempontból elemeztük. **Az ügy →4**

NÉPSZABADSÁG magaZIN
38 TV-CSATORNA PROGRAMJA
A héten csütörtökön!

Malév Az elbocsátott dolgozók a járandóságuk nyolc százalékát kapták meg

Két éve kisemmizve

Az alkalmazottak pert indítottak az állam felelősségének megállapításáért, és most a miniszterelnök segítségét kérik FOTÓ: REVICZKY ZSOLT

Varga G. Gábor

„Amennyiben a kormányzat továbbra sem venne tudomást a saját intézkedéseinek következményeiként több mint ezer család egzisztenciális kirekesztettségéről, akkor kénytelenek leszünk Budapest utcáin küzdeni jogainkért, mert számunkra mit sem ér a rezsiharcban megtakarított pár ezer forint, ha közülünk sokaknak egyáltalán a rezsiszámlák kifizetésére sincs esélye, nem beszélve folyamatosan emelkedő devizahiteleink törlesztéséről” – írják *Orbán Viktornak* nyílt levélben a Malév-dolgozók érdekképviseletei. Több mint két évvel a magyar légitársaság csődjét követően a mintegy ezer állás nélkül maradt dolgozó reménytelenül tekint a jövőbe, ugyanis tudja: akárhogy is alakul a cég felszámolása, vagyon híján a nekik járó felmondási bért és végkielégítést biztosan nem kapják meg.

Az egykori nemzeti légitársaság 1104 embert tett az utcára a csődjét követően, további pár százan voltak, akik munkaerő-kölcsönzők útján dolgoztak a cégnek, illetőleg akiket a légitársaság ma is működő leányvállalatai foglalkoztattak. Utóbbiaknak a még működő cégek fizettek ugyan, de a több mint ezer volt Malév-dolgozó a csőd óta alig látott pénzt. Teljes követelésük járulékokkal együtt 12,1 milliárd forint, ebből 9,7 milliárd forint az elismert igény. Mindebből eddig a dolgozók összesen 0,9 milliárd forintot kaptak meg: 959 főnek az Országos Bérgarancia Alapból utaltak. Innen maximum öthavi bruttó átlagkeresetet lehet kifizetni 1 millió 13 ezer forint felső határig – ez a dolgozók nagy részénél a felmondási időre járó összeget sem fedezi, nemhogy a végkielégítést.

Demeter Csaba, a magyar pilótákat tömörítő szakszervezet vezetője szerint átlagosan az összes járandóságuk nyolc százalékát kapták meg a Malév-dolgozók. A hivatalos adatok szerint az 1104 munkavállalóból mindössze 64 kapta meg teljes mértékben a neki járó pénzt – őket nem hosszabb ideje, s általában alacsonyabb fizetésért foglalkoztatta a Malév. A több évtizede ott dolgozó pilótáknak és utaskísérőknek több millióval tartozik a cég, ezért háromszázan bírósághoz fordultak: azt kérik, állapítsák meg az állam mögöttes felelősségét.

Ha a csőd pillanatában a Malév száz százalékig állami tulajdonú cég lett volna, akkor a költségvetésből kellene kifizetni mindenkit. Ám miután néhány százalékban tulajdonos volt az orosz Vnyesekonombank, illetve egy százalék töredékéig pár kisrészvényes is, ez a szabály a Malév esetében nem köti az államot.

„2012. február 3-án nehéz szívvel vettük tudomásul ezt a döntést, de igyekeztünk megérteni, elfogadni annak indokait. Bíztunk abban, hogy a Malév felszámolása nem a mi bőrünkre történik, és a kormány a cég megszüntetését felelősen döntötte el, vállalva az azzal járó kötelezettségeket. Hittük, hogy legalább a munkavállalókat nem hagyják cserben” – írják a miniszterelnöknek az egykori dolgozók, hozzátéve, hogy az akkori kormányzati kommunikációt hallva reménykedtek, hogy rövid időn belül új nemzeti légitársaság kezdi meg működését. „Remény helyett a szomorú valóság, hogy boldogulásunk Magyarországon gyakorlatilag esélytelenné vált” – írják.

Nem alap nélkül: a pilóták közül pár tucat olyan szerencsés, hogy idehaza dolgozhat. Többen Kínában, Afrikában és az arab világban vállaltak munkát, már ha el tudtak helyezkedni. Az utaskísérők és a földi dolgozók közül sok ma is állás nélkül van, aki el tudott helyezkedni, az sem a szakmájában. „...Családjainkat havonta vagy kéthavonta látjuk. Emiatt az elmúlt két évben családok tucatjai estek szét... Távoli nemzetek használják és élvezik azt a tudást, mely Magyarország nemzeti vagyona. Miniszterelnök Úr! Mi magunk maradtunk, számkivetettek lettünk, családjaink nélkülöznek az átgondolatlan és felelőtlen kormányzati döntések miatt. A mi tetteinket, döntéseinket a földön is és fenn a felhők között is mindig és mindenekelőtt az vezérli, hogy a repülőinken utazó, ránk bízott emberéleteket megóvjuk, biztonságukat vigyázzuk. Talán ezért is elfogadhatatlan számunkra ez a Janus-arcú hozzáállás az ügyünkhöz, miközben a hivatalos propaganda ódákat zeng a kormányzat emberek iránti elkötelezettségéről” – folytatódik a nyílt levél, amely felidézi: a légiközlekedési szakmában soha nem kérnek, ott a másodperc tört része alatt kell felelősen dönteni. Most mégis kérik a kormányt, tegyen lépéseket a munkaszerződés szerint járó bérek és végkielégítések kifizetése érdekében.

ÖTÖDIK HASÁB

Útszélen

Senkit nem hagyunk az út szélén – hangzik Orbán Viktor egykor szeretett szólama. A Malév dolgozói is erre gondolhattak, amikor 2012 februárjában összeborulva vigasztalták egymást, miközben a kormányfő arról beszélt, hogy nemzeti légitársaságra szükség van, mindent meg is tettek érte, ezután is azon lesznek, hogy legyen, és hogy viszont az unió nem hagyta, hogy tovább finanszírozzák a Malévet. Arra viszont nem gondoltak, hogy két év múlva könyörögniük kell jogos jussukért. A dolgozókról már az interjúban nem esett szó. Azóta kiderült, milyen erőfeszítéseket tett értük a kormány. Egy-két félrement tárgyaláson kívül semmit. Spanyolokat, kínaiakat, arabokat próbáltak rábeszélni arra, amit ők már nem akartak finanszírozni, miközben tisztában voltak vele: az a Malév senkinek nem kell! Hiába voltak készen tervek egy menedzselt csődre és egy új társaság elindítására, nem vették elő a fiókból.

Az Orbán-kormánynak tudnia kellett, hogy döntése nyomán hány család kerül létbizonytalanságba. De akkor még messze voltak a választások, ezer jól kereső ember egzisztenciája pedig nem jelentett problémát. Majd boldogulnak máshol, hiszen piacképes tudásuk van – hangzott az érv kormányoldalról, értsd: dolgozzanak, ahol akarnak! Orbánnak a Malév mindig is a szocialista Magyarország emblematikus cége volt, aligha bánta hát, ha hullik. Hogy a döntés mögött sorsok vannak, azt ideje lenne belátnia. A Malév állami cég volt, tehát a kormány felelősséggel tartozik a munka és jövedelem nélkül maradt családokért, viszont azt üzente nekik, hogy fel is út, le is út.

Vagyis Orbán szlogenje csak abban az értelemben igaz: senkit nem hagynak az út szélén, aki a Fideszhez tartozik. *(A szerk.)*

Vélemény

Mészáros-farm

Pető Péter azon töpreng, mit szólna Orbán Viktor, ha a Felcsút minden focimecscsét 0-4-ről kezdené. →**11**

Sehol egy mentő

Kínos, hogy kórházépítőként tetszeleg a kormányfő – írja Ónody-Molnár Dóra. →**11**

Kampánytrükk a Jobbik részéről a szalonképesség látszata

A radikális párt a választások előtt mérsékeltebb stílusra váltott, de továbbra is szoros kapcsolatot tart fenn például a magát nemzetiszocialistának tartó Betyársereggel. →**6**

Amerikai vevő a horvát olajcégben: enyhül Budapest és Zágráb viszonya?

A két fővárosban tárgyalt az USA energiaügyi helyettes államtitkára. Az ukrán válság miatt arról tárgyalhattak, hogy új tulajdonos jelenhet meg a Mol mellett az INA-ban. →**10**

191 ÁLDOZATRA EMLÉKEZTEK

Spanyolország történetének legvéresebb merényletére emlékeztek tegnap Madridban: 191 ember vesztette életét 2004. március 11-én, amikor négy vonaton robbant bomba a madridi Atocha pályaudvar közelében. 191 léggömböt bocsátottak fel a halottak emlékére. →**9**

FOTÓ: REUTERS – SUSANA VERA

9 770237 377039 14060